

Solna församlingsblad

NR 1 2018

Svenska kyrkan
SOLNA

Niklas Lång

En ny herde kommer till stan

Att gå vidare:

• Efter #metoo

• Med en förlust

Tiden och orden läker... en del.

Reformationsåret, året som kort sagt högtidlighöll femhundraårsjubileet av den lutherska kyrkans separation från katolicismen, är över för denna gång och nu packas firandet ner till nästa hundraårsjubileum. Reformationen, förändringen och utvecklingen i sig, spinner dock vidare som alltid.

Kyrka och samhälle går fortfarande bredvid varandra, utvecklar varandra och håller varandra på tårna. Denna jul, liksom förra julen, uppmärksammades Juluppropet i media, det upprop där Sveriges kyrkor går i täten för att påverka regeringen i fråga om en humanare flyktingpolitik. Det blev återigen en hel del snack kring hur politisk kyrkan egentligen ska vara.

Förra årets allra största snackis var väl annars #metoo. Tusentals kvinnor i olika branscher och sammanhang – där ibland Svenska kyrkan – har vittnat om trakasserier, övergrepp och tystnadskultur. Många har förfasats och många har känt lättnad över att äntligen ha vågat berätta. Men kommer vi att få se någon mansrörelse som kämpar för en sundare mansroll nu?

En annan som upplevt det förlösande i att tala med andra är Ulf. När Ulfs fru hastigt gick bort var det genom att tala om sorgen som han kunde gå vidare. Men även där lyste männen med sin frånvaro. Varför förstår inte andra män vilken lättnad det kan vara att tala om sorgen? undrar Ulf nu.

Om 2018 blir året då allt fler män i högre grad börjar uttrycka andra känslor än hat och hot så kanske även detta kan bli ett reformationens år. Under tiden pågår den sedvanliga förändring som pågår jämt, på alla platser. Människor kommer och går, börjar och slutar. Här i Solna får Svenska kyrkan snart en ny kyrkoherde då Niklas Lång börjar under våren. Och här i församlingsbladet, här är det ju numera jag som undertecknar ledaren. Så med förhoppning om en slaskfri vinter och på återhörande!

ANNA-LENA ARREBORN
Redaktör

anna-lena.arrebom@svenskakyrkan.se

INNEHÅLL 1/2018

3-5. Tror du på livet efter #metoo?

Nu kommer böckerna som låter oss diskutera vidare.

6-7. Niklas Lång kliver in

Svenska kyrkan Solna får en ny kyrkoherde.

8-9. Där emellan kommer fastan

Vi kliver in i en ny fasteperiod och därmed startar årets fastekampanj till förmån för Svenska kyrkans internationella arbete.

10-11. Något att prata om

Sogegrupper hjälper många människor vidare. Ulf berättar om sina erfarenheter.

Även:

12-13. På gång, Kalendarium. 14. Kontakt. 15. Kyrkoherdens sida.

Solna församlingsblad

Nummer 1/2018 29 januari. Nästa nummer, 2/2018, delas ut av Post-Nord 19 mars. Vid utebliven tidning ring 08-546 646 34 så skickar vi en tidning.

Utgivare: Solna församling
Box 1006, 171 21 SOLNA,
tel 08-546 646 34
Ansvarig utgivare: Johan Engvall

Redaktör: Anna-Lena Arrebom
Redaktionskommitté:
Ellika Hammarlund, Anders
Isacsson, Stefan Jämtbäck, Ingrid
Blideman. Anna-Lena Arrebom

Layout: Anna-Lena Arrebom

Tryck: Fyris Tryck
Distribution: PostNord

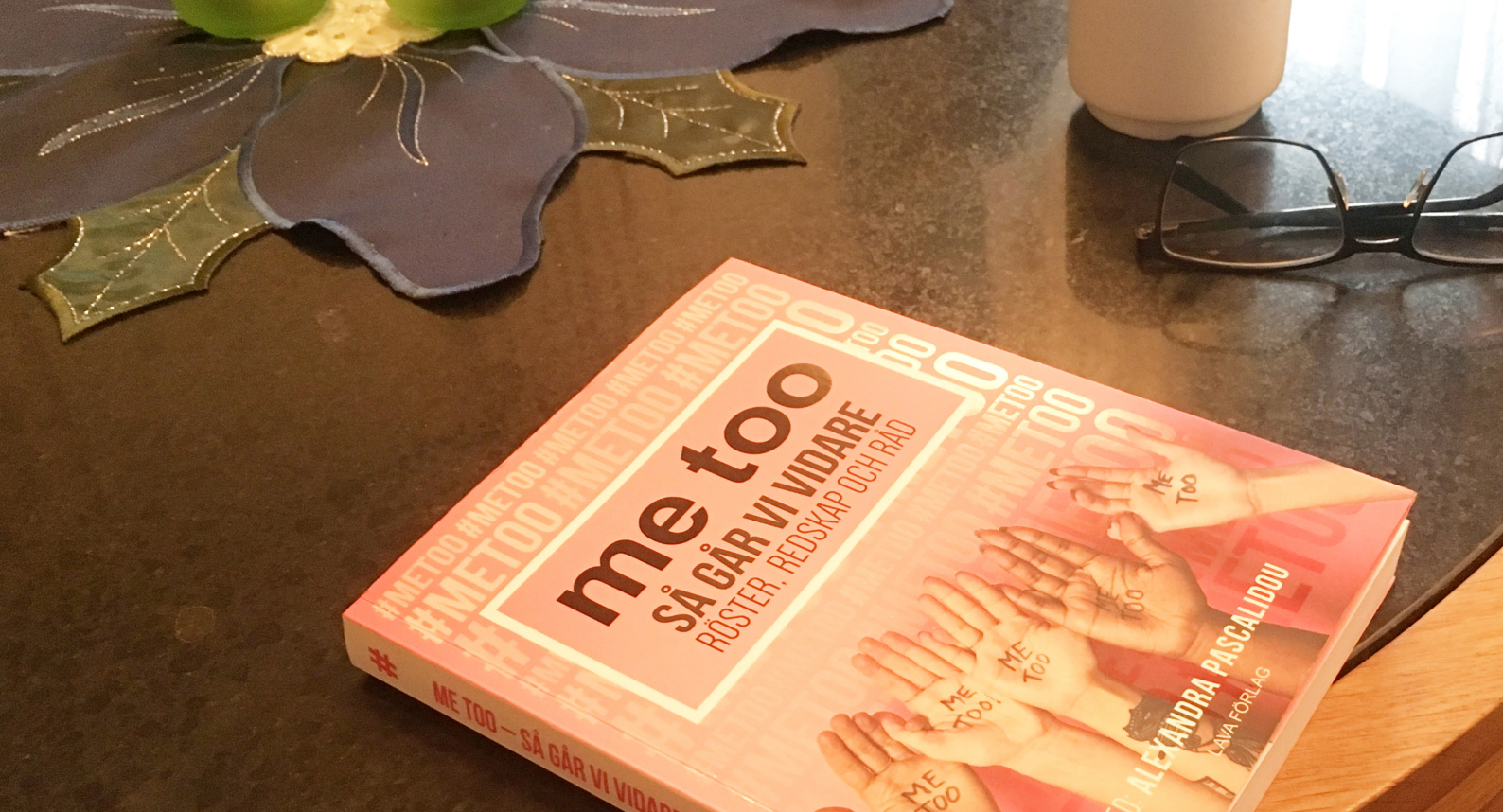
Upplaga: 42 000 ex

Taltidning produceras av: Iris Media

Foto framsidan: Anna-Lena Arrebom

Redaktionen ansvarar för text och bild där inget annat anges.

E-post: anna-lena.arrebom@svenskakyrkan.se

Tror du på livet efter #metoo?

”Metoo, så går vi vidare. Röster, redskap och råd” är titeln på en bok som kom ut i december. Frågan hur vi går vidare, var också utgångspunkten för ett samtal mellan Solnabon Monika Harvey och Stefan Jämtbäck från Solna församlingsblad. Ett samtal som bland annat kom att handla om en ny mansroll och att våga bryta tystnaden.

Monika: Vi har haft en kvinnorörelse, nu kanske det är dags för en mansrörelse, för att skapa en ny mansroll.

Stefan: Och en människorörelse. Det handlar inte om kvinnor mot män utan om kvinnor OCH män mot maktstrukturerna.

Jag säger att en undersökning visar att 45 procent av männen tycker att metoo-rörelsen är överdriven.

Monika: Det kan bero på att vittnesmålen har sån bredd, från det minsta till det värsta. Men man ska inte ta bort det minsta, för vem bestämmer var man ska börja?

Stefan: Det är alltid upplevelsen som är sann, maktmissbruk kan handla om både stort och smått.

Jag tänker att det ofta är i det lilla som man kan bli medveten om ett mönster, och kanske bryta det. Som när Stefan berättar om den gången en kvinna anförtrödde honom att en gemensam bekant varit för närgången.

Stefan: Jag sa att det var nog inte så farligt, att han säkert inte menat något. I stället för att lyssna och bekräfta och – när det behövs – säga ifrån. Kanske är det det viktigaste i hela metoo, att bli medveten om när man själv är en del av tystnadskulturen, när man skrattar åt ett sexistiskt skämt, när

man inte vill vara stämningsförstöraren som säger ifrån.

Monika: Ibland kan det handla om HUR man säger ifrån. Jag tror att det är bra att ha medmänskligheten med sig, att se att en människa är komplex, det kan finnas något gott i den som gör något dumt. Också den tillsynes goda personen kan bete sig illa. Vi tänker ofta att människor är antingen eller.

Stefan: Det finns en bild av att man som kristen ska vara så förlåtande och mild, men ibland tycker jag att man ska göra så mycket väsen som möjligt.

Stefan tar fram Psalmer i 2000-talet och läser psalm 825, första versen:

*"Var inte rädd för vreden
som är ditt väsens värn
när onda krafter hotar
och kränker den du är.
I bruk för rätt och sanning
är vreden stark och god,
ett redskap för Guds kärlek
som ger dig heligt mod."*

Monika säger att ett samtal ibland kan öppna upp en människa och få den att förstå. Men hon har också konkreta förslag: Polisen behöver resurser för att prioritera sexualbrott och sexualundervisningen i skolan bör ses över.

Fler män måste engagera sig om det verkligen ska hända något, anser båda. Både kvinnor och män måste våga säga ifrån. Men varför vågar man inte, undrar jag.

Monika: Man kanske är rädd för reaktionen.

Jag kommer att tänka på när jag, för många år sedan, var ensam med en närstående man i en mycket obehaglig situation. Jag sa ingenting, bara flydde därifrån. Kanske var det just därför, att jag, omedvetet, kände: om den här mannen kan gå över alla gränser, vad är han då kapabel till om jag säger ifrån?

Stefan: Men att vissa män, utan nån som helst föregående kommunikation, tafsar på kvinnor, en hand under en kjol... Var kommer det ifrån? Kan man ens vara frisk då?

Monika: Porrt, tror jag. Och att de inte har fått lära sig gränser från början.

Mansrollen alltså, "pojkar är pojkar" och tillåts vara det. I stort som i smått.

Stefan: Jag minns fortfarande hur förvirrande det var i tonåren, man uppmanades vara sig själv, underförstått snäll, samtidigt som jag såg hur både tjejer och killar drogs till de där "farliga" killarna.

Monika berättar om en händelse i bekantskapskretsen. En man firades och öppnade sin presenter – väldigt långsamt.

Monika: En av kvinnorna, som hade bråttom, sa: Du öppnar ju som en tjej! En sån kommentar kanske stoppar en fin kille från att vara just det: en fin kille.

Jag berättar om min brorsdotter. En kompis till henne, en av de fina killarna, tvingade sig till en kyss från henne.

Efteråt sa han att han ville visa de andra att han också kunde, att han inte var en mes. Men han var också ångerfull och frågade hur han kunde gottgöra henne. Hon svarade att han kunde bjuda in till killmiddag (se faktaruta).

Monika: Om alla kunde säga ifrån så direkt, skulle mycket förändras. Min dotter föreslog att kyrkan kan föregå med gott exempel och bjuda in till killmiddag, eller killfika, för att diskutera metoo och mansrollen. Det tycker jag är en briljant idé! Jag vill också uppmana dem som har utsatts att berätta för någon, för att bli av med skulden och skammen och lägga dem där de hör hemma, hos förövaren.

Stefan: Sexismen har på något skruvat sätt nästan blivit norm, vi måste ta död på den normaliseringen, på samma sätt som vi förut tog avstånd från rasism. För 10-15 år sen var det otänkbart att säga att man sympatiserade med en rasistisk rörelse, där har utvecklingen tyvärr gått mot normalisering.

En fråga som diskuteras är om man ska hänga ut folk som inte är dömda för något brott. Alexandra Pascali-dou, redaktör för boken "metoo, så

går vi vidare”, skriver i förordet:

”Samtidigt som vi bryter tystnaden och vågar namnge dem som missbrukat sin makt, sitt övertag, sin överordning – för chefer, arbetsgivare, lärare, föräldrar – så måste vi akta oss för högafflar och häxjakter. Vägen till upprättelse för offren är kantad av många fallgropar.”

Stefan: Jag skulle vilja säga att det är fel att namnge, men jag tror samtidigt att det inte hade blivit så stort om inte någon hade gjort det. Jag säger: Det är fel, men ibland absolut nödvändigt och väldigt modigt.

Monika: En del tycker att de som namngett har tagit fokus från andra vittnesmål.

Stefan: Jag tror att det är tvärtom. Och hur många är det egentligen som har hängts ut? Det är några stycken

och nästan alla har anklagats av många kvinnor.

Efter samtalet, när Monika och Stefan har läst texten, mejlar båda till mig och tycker att jag ska avsluta med Anneli Jordahls berättelse ur boken ”me too, så går vi vidare”. Hon blir antastad av två män i en bar, klipper till den ene, flyr in på toaletten och gråter. En kvinna kommer in och säger: 'Bravo!'. Restaurangchefen kastar ut männen och en servitris säger: 'I kväll har du fri öl'. Tack vare det stöd hon fick blev minnet av händelsen inte så obehaglig.

TEXT: INGRID BLIDEMAN

Fakta: #metoo

Metoo-rörelsen startade 2006 av överlevaren och svarta aktivisten Tarana Burke från New York. Syftet var att stärka offren genom att visa att de inte är ensamma. Men det var när filmmogulen Harvey Weinstein i Hollywood anklagades, tio år senare, som rörelsen verkligen tog fart. I land efter land, i bransch efter bransch, vittnar kvinnor om övergrepp och sexuella ofredanden.

Svenska kyrkans upprop heter #vardeljus. Läs mer på vardeljus.blog

I boken ”me too, så går vi vidare. Röster, redskap och råd” (Lava förlag), har redaktören Alexandra Pascalidou samlat både nya och tidigare publicerade vittnesmål, samt lagt till handfasta råd och beskrivningar om hur till exempel en polisanmälan och en läkarundersökning går till.

Ytterligare en bok har kommit ut: ”Me too: 100 röster och 10 frågor som behöver besvaras”. Redaktörer är Andrea Lundeteg och Colette van Luik (förlag Max Ström/stiftelsen Allbright).

Råd finns också på sajten minupprattelse.se

Konceptet killmiddag skapades först av organisationen Make Equal. Det går ut på att killar bjuder in andra killar för att prata om me too och mansrollen. Läs om killmiddagar på killmiddag.se

Tävling

1. När börjar Svenska kyrkan Solnas nya kyrkoherde?
2. Vilket land lyfts särskilt fram i årets fastekampanj?
3. Vad är webadressen till den nya hemsidan?

Skicka in ditt svar senast 1 mars till:
anna-lena.arreborn@svenskakyrkan.se eller
Solna församling, Församlingsbladet,
Box 1006, 171 21 Solna

Vinnaren får ett Fairtradepaket!

– Solna verkar vara en plats där mycket är på gång! Många av de förändringar som sker i samhället, sker på ett tidigt stadium här. Vi måste hålla diskussionen levande: Vad gör vi här? Vilka behov möter vi? Vad är vårt uppdrag i mötet med övriga samhället?

Niklas Lång, uppvuxen i Järfälla men sedan många år bosatt utanför Enköping, kliver den 1 mars in som kyrkoherde i Solna församling. Han låter entusiastisk när han talar om sin nya arbetsort.

– Här måste vi ligga i framkant och tänka 'Hur är vi kyrka i den här nya samhällssituationen?', säger han. Vi måste vara trovärdiga och både förvalta det vi har med oss och tänka in det i en ny tid med nya utmaningar.

Kyrkoherde är den titel som den högste chefen i en av Svenska kyrkans församlingar har. I Bibeln förekommer uttrycket herde ofta i betydelsen ledare, men det kan också ha en mer bildlig betydelse där "den gode herden" tar hand om och leder sin flock. I Solna delar församlingen gränser med kommunen och Niklas blir därför "herde" för alla kyrkans medlemmar boende i Solna kommun.

– Det blir ju lätt så att vi tänker att kyrkoherden har ansvar för de anställda, som om kyrkan var vilket företag som helst, menar Niklas. Men Svenska kyrkan, det är ju alla de som är medlemmar. Jag har snarare ansvar för att se till att de anställda får bästa möjliga förutsättningar för att vara kyrka *tillsammans* med alla andra som tillhör församlingen i Solna.

Svenska kyrkan har ett stort förtroendekapital. Niklas menar att det märks bland annat på det faktum att människor vill tolka

livets skiften inom kyrkans ramar. Många som aldrig annars kommer till kyrkan ringer och beställer en gudstjänst när livet förändras. Vad menar han med det?

– När någon föds, dör eller när man gifter sig är det så stora händelser att man vill få hjälp att manifesteras på något sätt. Då gör man det gärna i kyrkan. Det är gränsoverskridande, dåtid och nutid knyts samman och det finns ramar för hur det kan göras.

Niklas är medveten om att kyrkan har ett tråkigt arv av att vara överhetskyrka. Prästen har i äldre tid setts som en överhet av många, någon som talat om för folk hur det är.

– Att vara kristen kan betyda så många olika saker och många tolkningar kanske man själv inte kan stå för. Man ska inte skriva folk på näsan och säga att "det är bara detta som är att vara kristen", anser han. Alla gör sin egen tolkning och den egna tolkningen måste vi stå för och vara stolta över samtidigt som vi är öppna för att andra gör sina egna tolkningar.

Trots skilda tolkningar eller brist på tro menar Niklas att samhörigheten med kyrkan kan ge vidgade perspektiv och en upplevelse av att ingå i ett större, gränsoverskridande sammanhang. Dels genom att traditioner knyter samman dåtid och nutid, dels genom att man får koppling till människor man inte har andra kontaktytor med.

– Känslan av solidaritet är viktig, att jag kan nå fram till grupper som jag inte har någon social gemenskap med. Genom att jag är med i kyrkan kan jag hjälpa dem som jag personligen inte kan hjälpa, eftersom jag inte når fram till de personerna i mitt dagliga liv. Genom kyrkan når jag dem och kan stötta solidariskt.

Även försoning är viktigt för Niklas och har blivit något av ett nyckelord i hans liv, något han ofta återkommer till. Hur försonas vid med Gud, oss själva och det liv vi lever?

– Vad betyder försoningen i förhållande till skapelsen nu när vi håller på att köra slut på vår planet? Jag har en rätt hög grad av klimatångest.

Kyrkan har traditionell jobbat mycket med frågor om skuld och förlåtelse. Men Niklas tror att det snarare är skam som människor brottas med idag. Duger jag som jag är? Hur fårhåller jag mig till ideal om lycka?

– Förlåtelsen har inget att säga till skammen. Där är det snarare upprättelse man behöver. Bara att säga att man är någon som skäms för saker ibland är ju skambelagt. Då låser det sig fullständigt, när det man verkligen behöver är att bli befriad. Där har vi något att arbeta mera kring.

Niklas vill
börja med
försoningen.

Fri att fasta

Kyrkoårets två största högtider; julen och påsken inleds med en förberedelse, en fastetid. I Svenska kyrkan blir det tydligt genom det sätt vi firar gudstjänst på, där den liturgiska färgen är blå och där musiken präglas av allvar och tyngd. Vi har dessutom våra stora insamlingsperioder till Svenska kyrkans internationella arbete förlagda till advent och fastetiden.

Om vi jämför vår fasta med romersk-katolska kyrkans fasta finns det två väsentliga skillnader. Katolikerna åläggs en fasta, som detaljerat beskrivs i bönboken *Oremus*. Där kan man läsa att: "Askonsdagen och Långfredagen är förpliktande fastedagar: då skall man nöja sig med ett fullständigt mål mat, samt avhålla sig från kött. Fastebudet gäller dem som fyllt 21 men ännu inte 60 år."

I *Oremus* finns även konkreta råd och instruktioner om hur fastan skall levas i form av måttfullhet och offer i form av tid och pengar. Svenska kyrkan saknar sådana konkreta råd och anvisningar i fastetid eftersom vår tradition präglas av "en kristen människas frihet" för att citera Luther.

En avgörande skillnad mellan katoliker och evangeliskt-lutherska kristen är synen på fastan i form av botgöring. Vi kan läsa om detta i Martin Modeus bok *Tradition och liv*, där han skriver: "Fastan är inte en 'botgöring' i betydelsen att vi 'betalar' Gud för att få förlåtelse. Förlåtelsen har Jesus vunnit på korset en gång för alla. Fastan är till för att vi själva skall söka oss närmare Gud och lära oss att göra det nya liv som vi fått i dopet verkligt i vardagen. Vi fastar inte för Guds skull, utan för vår egen."

Hur kan vi då tänka kring fastan i Svenska kyrkan? På grund av vår evangeliska frihet, så kan vi välja på vilket sätt vi skulle vilja fasta och varför. Det mest traditionella kan handla om att avstå från viss mat och att skänka pengar till kyrkans olika insamlingar, men vi kan också tänka på vad vi fyller våra liv med. Vad är det jag matar min kropp och själ med? Vad är det som mitt liv handlar om och kretsar kring? Det är frågor som vi kan fundera över i fastetiden. Jag tror att det finns en viktig poäng med att träna

sig i att avstå och att öva sig i att kontrollera sina impulser. Det finns så mycket i livet som vi ägnar oss åt, som varken bygger upp eller gör oss till mogna ansvarstagande människor. Fastetiden kan vara en tid då vi funderar över frågor som konsumtion och miljö.

Svenska kyrkan har en helhetssyn på människan och skapelsen. Vi värnar respekt och rättvisa för allt och alla som lever på denna jord som vi har fått som en gåva från Gud att förvalta. Låt denna fastetid få bli en ögonöppnare för hur vi kan förändra och förbättra för oss själva och för varandra. Vår förebild är Jesus Kristus, som i detta års evangelium på Askonsdagen säger: "När ni fastar, se då inte dystra ut som hycklarna...nej, när du fastar, smörj in ditt hår och tvätta ditt ansikte, så att inte människorna ser att du fastar, utan bara din fader i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig." (Matt.6:16-18)

ANDERS ISACSSON

FASTEKAMPANJEN 2018: ATT RESA SIG STARKARE

Årets största fasta i kristendomen är tiden före påsk. Fastetiden börjar 40 dagar före påsk och avslutas på påskafton. Som ett led i att använda denna tid till att tänka utanför sig själv brukar Svenska kyrkan samla in pengar till olika delar av det internationella arbetet. I år går arbetet till att stärka människor på flykt.

Över 65 miljoner människor befinner sig idag på flykt. I

Sydsudan pågår världens snabbast växande flyktingkris. Strider mellan sudanesiska regeringsstyrkor och sydsudanesisk milis har pågått sedan Sydsudan blev självständigt 2011. Stora delar av landet hotas av svält och inbördeskrig. Samtidigt tar landet emot flyktingar från Sudan som också flyr från krig. Striderna handlar delvis om naturtillgångar som olja, guld och uran. En tredjedel av befolkningen är nu på flykt. 1 miljon barn går inte i skolan.

I en katastrof slås alla sociala nätverk ut. Vi organiserar stöd så att människor återfår kontroll. En viktig del är att hitta en gemenskap där man kan få stöd och utvecklas. I stödgrupper tar människor hjälp av varandra. En utbildning eller yrkesutbildning leder till en inkomst och trygghet. En framtid för en människa och ett land.

Med rätt stöd på vägen, reser sig människor starkare än de var innan katastrofen. De blir bättre rustade för framtiden, och vågar tro på en framtid.

Flyktingarbetet i Sydsudan är bara ett exempel på hur vi stöttar människor som drabbats av en katastrof.

Vi finns på fler platser i världen. Bland annat i Syrien och Irak.

ATT RESA SIG STARKARE

**När det fruktansvärda inträffar.
När katastrofen är ett faktum.
Ge människor kraft att bli
starkare tillsammans!**

**SMS: A LIV
TILL 72 905
OCH GE 100 KR**

Eller swisha till 9001223
svenskakyrkan.se/fastekampanjen

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE
medlem av
actalliance

Svenska kyrkans internationella arbete stödjer katastrofinsatser för människor på flykt i Sydsudan. Vår specialistkompetens är psykosocialt arbete.

När en katastrof vänder upp och ner på allt, handlar det psykosociala arbetssättet om att ge stöd på rätt sätt. I en katastrof är det kaos. Vi ser till att basala behov uppfylls, att människor får rätt info, känner sig delaktiga och är trygga. Här tar vi reda på vilka behov de drabbade har.

Något att prata om

När Ulf Jogerots fru Monica hastigt gick bort blev sorgen så övermäktig att han själv blev inlagd på sjukhus. Väl hemma igen blev han tipsad om att söka reda på en sorgegrupp för att kunna komma vidare. Idag kan han inte förstå hur han skulle ha kunnat vara utan.

– Utan den här gruppen tror jag att jag hade känt mig mycket mer ensam. Jag har min son och visst kan jag prata med honom om det allra mesta. Men det finns ju saker som man kanske inte kan prata om med sitt barn. Vissa saker är det lättare att prata om och fundera kring med människor som inte har sin egen sorg över samma person.

Anne-Christine Yström, präst och ledare av sorgegrupper, känner igen den tanken.

– Ett dödsfall påverkar ofta en hel familj och människor runt den dessutom, säger hon. Dynamiken förändras mellan de överlevande. Vänner försvinner och nya vänner kommer till. Man kanske har följt en person i en lång sjukdomsperiod och satt sig själv åt sidan och inte hunnit med sig själv alls. Då kan man känslomässigt behöva gå tillbaka och bena ut vad man har varit med om vid sidan av att få prata om sorgen och saknaden.

– Första gången fick vi berätta

om os själva, berättar Ulf. Vad som hänt, vad vår sorg bestod i. Jag fick berätta om när jag miste Monica. Vi fick prata om det praktiska och hur vi gjorde rent konkret för att hantera sorgen. Det blev så att man såg fram mot att ses igen och berätta om hur man löst saker sedan sist. För mig handlade det bland annat om att sälja sommarstugan och flytta till en mindre lägenhet. Man kom inte undan, om jag kan säga så. Man var tvungen att ta sig vidare.

Anne-Christine upplever att dynamiken i gruppen snabbt brukar förändras.

– Första träffen är alla osäkra, säger hon. Man har kämpat själv och kommit till till en punkt där man känner att man inte klarar det på egen hand längre. Redan andra gången är det en annan stämning i rummet. De flesta känner snabbt att de inte är ensamma. Både att få berätta men också att få lyssna, att höra att man inte är den enda, är viktigt.

– Man tänker att ”jag mår allra sämst, det kan inte finnas någon som har det så här jäkligt”, säger Ulf. Men det finns det, märker man, och det finns dessutom de som har det mycket, mycket värre.

– Många som kommer till våra grupper säger att de visserligen har människor omkring sig, men att de inte vill belasta dem med alla tankar och känslor, säger Anne-Christine. Det kan också vara så att man upplever att omgivningen förväntar sig att man ska ha gått vidare, bara för att de själva har återgått till vardag och arbete.

Anne-Christine menar att i den första tiden efter ett dödsfall är det ofta mycket kring det praktiska som ska ordnas. Men när allt är klart med begravning och boupptäckning, då börjar det stora sorgearbetet på riktigt. Det är då förlusten blir tydlig och man inser att man måste bygga upp ett helt nytt liv. I det skedet kan sorgegruppen bli ett sätt att

komma vidare.

– Det är skönt att höra att det finns andra människor som också har de här tankarna, fortsätter Ulf. Jag kan prata med de här människorna och jag kan gråta och ingen tycker att det är konstigt.

Något Ulf tyckte var märkligt var att han var ensam man i en grupp som i övrigt endast bestod av kvinnor.

– Jag tycker det är konstigt, säger han,. Jag vet inte vad man ska göra för att få andra män att se att det faktiskt kan hjälpa en i det här svåra att bli ensam. Det går inte bara att skylla på att den äldre generationen skulle ha svårt att prata om känslor, för det dör ju även unga människor. Jag skulle verkligen vilja slå ett slag för att män i min situation försöker sig på det här.

Själv upplevde Ulf att han dels var så hjälpt av det, dels inte var färdig i sitt sorgearbete, att han valde att gå med i en grupp igen. Ulf hoppas också på att människor inte ska skrämmas av att grupperna arrangeras av kyrkan.

– Jag har själv inte gått i kyrkan särskilt mycket, det har varit konfirmationer, dop och så men inte för övrigt. Det är ju inte något direkt religiöst över att prata om sorg så jag tycker inte att man ska låta sig hindras av det, menar han.

Sorgearbetet är en process. Med sorgegruppens regelbundenhet blir det tydligt att veckorna går, att tiden rör sig framåt.

– Sista gången pratade vi om hur långt vi hade kommit i sorgearbetet och vi var alla överens om att gruppen hade varit väldigt givande, säger Ulf.

Några månader efter gruppen är avslutad hålls en återträff för de deltagande, en viktigt del för att knyta ihop processen.

– Vid återträffen fick man perspektiv på hur man hade levt de här månaderna, minns Ulf, och alla var rörande överens om att det var så skönt att träffas igen. Vi fick faktiskt så bra kontakt att vi fortfarande träffas emellanåt trots att det är stora åldersskillnader mellan oss som deltog. Vi har väldigt trevligt tillsammans nu och det är inte så att det bara är sorgligt när vi träffas nu.

På gruppens första inofficiella träff träffades de hemma hos Ulf, i den nya mindre lägenheten han flyttat till, ett stenkast från den lägenhet han delat med Monica. Livet hade trots allt gått vidare för dem alla.

ANNA-LENA ARREBORN

SORGEGRUPPER VÅREN 2018

Du som har förlorat en närstående är välkommen att delta i våra sorgegrupper. Under våren 2018 startar en daggrupp och en kvällsgrupp

Daggruppen träffas sex gånger, varannan torsdag kl 13-15 med start 15 februari, samt en återträff.

Kvällsgruppen träffas sex gånger varannan måndag kl 18-20 med start 5 februari, samt en återträff.

Plats för båda grupperna är Kyrkans hus, nära Solna centrum. Deltagande är kostnadsfritt.

För mer information samt anmälan:
Anne-Christine Yström
08-546 646 48
anne-christine.ystrom@svenskakyrkan.se

Stick- och virkcafé

Stick- och virkcafé i Kyrkans hus till förmån för Svenska kyrkans internationella arbete. Vi möts i Kyrkans hus där vi handarbetar och fikar tillsammans. Vi kommer att göra stickade och virkade rutor som är 20x20 cm och som vi sedan syr eller virkar ihop till filter. Vi bjuder på fika.

Kl 16-18 22/2, 22/3, 19/4, 17/5. (Obs! Datumen i förra numret var fel, dessa datum gäller!)

Info: Lotta Lundberg, församlingspedagog, 08- 546 646 46, epost: lotta.lundberg@svenskakyrkan.se

Åsa Johansson Stridh, diakon, 08-546 646 74, asa.johansson.stridh@svenskakyrkan.se

Katarina från Siena – ett besvärligt helgon

En dag när jag gick i trean på gymnasiet föll min blick på en bok om Katarina av Siena, när jag var på biblioteket. Boken fick följa med hem och sedan den dagen är jag kär! Varför? Ja varför blir man förälskad? Inte så lätt att svara på! På något sätt måste hon ha svarat mot något djupt i mitt inre. Ganska konstigt egentligen eftersom hon nog var ganska besvärlig! Hon gav sin mamma skrämselhicka genom att sväva upp för husets trappor utan att nudda golvet, periodvis åt hon inget annat än nattvarens bröd. Trots att hon var ung kvinna och obildad satte hon på plats, hon blev stigmatiserad och hade extatiska syner.

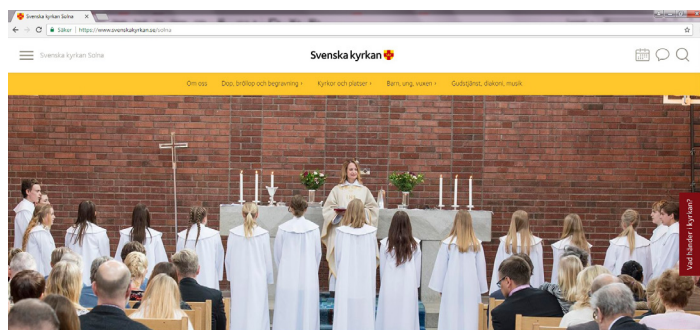

Trots allt detta har hon blivit utsedd till Italiens skyddshelgon och är en av två kvinnor som i katolska kyrkan fått titeln "kyrkolärare".

I Katarina som levde på 1300-talet möts helgonlegendens mytbildning med hennes teologi och självförbrännande liv som offer för kyrkan. En mycket spännande kvinna och helgon.

Själv heter jag Maria Gabrielsäther, bor utanför Nyköping och är präst i Katrineholmsbygdens församling. En del av min tjänst är att vara pilgrimssamordnare och arrangera pilgrimsresor i församlingens regi. Naturligtvis har jag tagit med mig Katrineholms pilgrimer till Siena :)

Den 21/2 kl 18 kommer Maria till Kyrkans hus och berättar mer om helgonet Katarina från Siena i ett föredrag. Välkommen att lyssna!

Svenska kyrkan Solna

På plats i glädje och sorg, i vardag och högtid, sedan år 1180.

Ny hemsida!

Du har väl sett att Svenska kyrkan Solna har en ny hemsida? Du hittar oss nu på svenskakyrkan.se/solna och där finns alltid den senaste informationen om vad som händer i församlingen.

Pilgrimsvandringar i vår

Lördag 24 februari
Långfredag 30 mars
Lördag 5 maj
Nationaldagen 6 juni

Foto: K Sandström Blyme

SVERIGEFINSK VÅR I SOLNA-SUNDBYBERG

28/1 kl 15	Söndagsmessa i Hagalunds kyrka Pekka Turunen
4/2 kl 15	Allsång på finska i Hagalunds kyrka Helena Eliasson
25/2 kl 15	Söndagsgudstjänst i Sundbybergs kyrka Kyrkokören firar 25 år
25/3 kl 11	Tvåspråkig Gudstjänst i Sundbybergs kyrka

För frågor om det sverigefinska arbetet, kontakta gärna Helena Eliasson:
helena.m.eliasson@svenskakyrkan.se

KYRKANS HUS

Skytteholmsvägen 14.
Tel 08-546 646 00.

GUDSTJÄNSTER

Tisdagar kl 20: Mässa vid Källan.
Onsdagar kl 12.30: Andakt

KYRKANS ÖPPNA FÖRSKOLA

Öppet: må-ons & fre kl 9-15 (12-12.30 stängt), tors kl 9-13. Lekrum, skapanderum, sångsamling, fika, möjlighet att laga lunch i köket.

SYFÖRENING

Huvudsta kyrkliga syförening träffas måndagar kl 13. Gamla och nya medlemmar hälsas varmt välkomna. Kontaktperson: Ulla-Britt Frändberg, tel 08-82 29 44.

FÖRSAMLINGSKÅREN

Varannan tisdag kl 13. 6/2, 20/2, 6/3, 20/3.
Vi börjar med kaffe och andakt. Alla är välkomna. Vill man bli medlem i kåren är årsavgiften 80 kronor. Då får man även tidningen "Lekman i kyrkan" fyra gånger per år.
Ordförande: Birgitta Lindström, tel 08-82 31 48.

UNGDOM

Ungdomscaféet Källan har öppet på tisdagar under skolterminerna, kl 18-22. Här kan du träffa andra, spela pingis, fika, lära dig spela gitarr, kanske vara med i ett kompband. Före ungdomscaféet är det läsläsning från kl 16. Mässa vid Källan tisdagar kl 20.

ONSDAGSTRÄFFEN

Andakt/mässa och soppa, onsdagar kl 12.30.

Sverige runt

7/2 och 21/2, 7/3, 21/3. Vi använder oss av en stor Sverigekarta och delar gemenskap, samtal och allsång. Soppa, smörgås, kaffe och kaka à 20 kr. Peter Nygren, Anders Isacsson, Lotta Holmberg Larsson.

Soppa och samvaro

31/1 och 14/2, 28/2, 14/3. Gemenskap, samvaro och samtal med tema. Soppa, smörgås, kaffe och kaka à 20 kr. Åsa Johansson Stridh, Ann-Sofi Furegård Sandberg.

BIBELSAMTAL INFÖR HELGEN

Vi läser och samtalar kring kommande söndags texter och tema. Varannan onsdag kl 17.30-19 (ojämna veckor) med start 31/1. Ingen anmälan. Anders Isacsson.

KRISTENDOM FÖR ATEISTER

Samtalsgrupp utifrån Olle Carlssons bok med samma namn, för både troende och sökare. Varannan onsdag (jämna veckor) kl 17.30. Startar 7 februari. Kontakta Ann-Sofi Furegård Sandberg, 08-546 546 81 eller receptionen för anmälan.

STICK- OCH VIRKCAFÉ

Caféet i Kyrkans hus. En gång i månaden. Start i vår: 22/2 kl 16-18. Se mer på sidan 12.

BERGSHAMRA KYRKA

Rådjursstigen 9.
Tel 08-85 31 82.

GUDSTJÄNSTER

Varje söndag kl 11.

MÄSSA I TAIZÉANDA

Mässa kl 19. 6/2, 20/2, 6/3, 20/3. Caroline Green, präst.

GUDSTJÄNST MED SMÅ OCH STORA

25/2, 11/3. Barnkör.

Vi samarbetar med
sensus

ÖPPEN KYRKA

Jämna torsdagar kl 13-15. 8/2, 22/2, 8/3, 22/3. Kyrkan och församlings-salen är öppen för ljuständning, fika och samvaro. Hannah Lundberg Smith, präst.

MUSIK

8/2, 8/3 kl 13. Musik mitt på dagen. Lotta Holmberg Larsson, musiker.

8/4 kl 18. "Fantastiska kantater av Bach och Buxtehude".

Bergshamra vokalsemble
Ann Wallströms Barockorkester
LizMarie Tammo, sopran
Lena König, alt, mfl.
under ledning av Lars Artborg
Inträde: 100 kronor

HAGALUNDS KYRKA

Hagalundsgatan 6.
Tel 08-83 14 62.

GUDSTJÄNSTER

Högmässa alla söndagar kl 11.

SÖNDAGSSKOLA

Söndagsskola i gudstjänsten
11/2 och 11/3
Ledare: Ninni Tjäderklo.

HAGALUNDSTRÄFFEN

Torsdagar kl 13-15. Öppet hus, café, öppen kyrka för stillhet och bön. Möjlighet till samtal med diakon.

MUSIK

Lördagsmusik
10/2 Agnes Wästfelt, sång. Alexander Lundberg, piano.
10/3 Solna vox under ledning av Alexander Lundberg

RÅSUNDA KYRKA

Förrådsgatan 26.
Tel 08-27 01 65.

FAMILJEMÄSSA MED SMÅ OCH STORA

11/2. Tema: Kärlekens väg. Jenny Bergman, präst.

FAMILJEGUDSTJÄNST MED SMÅ OCH STORA

11/3. Jenny Bergman, präst.

SOLNA KYRKA

Prostvägen 14. Tel 08-33 62 71.

GUDSTJÄNSTER

Alla söndagar kl 11.

MUSIK

11/2 kl 16. Vigselskonsert. Marcus Torén.
4/3 kl 16. Orgelkonsert. Bl.a. Bach, Mendelssohn. Jörgen Lindström, orgel.
18/3 kl 16. Magnificat. Solna kyrkokör, Solna kvartettsångare. Rebecka Karlsson och Juliana Shapiro, violin. Marcus Torén, orgel. Jörgen Lindström, dirigent.
25/3 kl 16. orgelkonsert. Marcus Torén.

SJUKHUSKYRKAN

Karolinska universitetssjukhuset, Solna. Tel 08-517740 73.

GUDSTJÄNSTER

Lunchandakt måndagar kl 12.30. Mässa/andakt med förbön varje torsdag kl 15. Andaktsrummet, Kvinno-kliniken plan 1.

SOLVÄNDAN

Fridensborgsvägen 110.

KYRKANS ÖPPNA FÖRSKOLA

Tel: 08-546 646 23 (OBS dålig mottagning, lämna gärna ett röstsvar om vi inte svarar).

Vi erbjuder sångsamling, lekrum, pyssel, fika, möjlighet att värma sin lunch i köket med mera.

Vi har också spädbarnsmassagekurs, föräldrasamtal om barns utveckling med mera och en gång/mån är det babykonsert.

Rätt svar till förra numrets tävling

1. Brödrost
2. Mössa
3. Presentkort på bok
4. Ryggsäck
5. Surfplatta

Vinnare: Ingegerd Östman. Grattis till vinsten!

Mer information

om gudstjänsterna hittar du på vår hemsida, svenskakyrkan.se/solna, på Facebook (Solna församling) samt i annons i Mitt i Solna eller Vi i Solna.

Kontakt

Solna församling Telefon och e-post

Box 1006, 171 21 Solna

Besöksadress: Kyrkans hus, Skytteholmsvägen 14, vid Solna centrum.

Vardagar 9-16, lunchstängt 12-13

solna.forsamling@svenskakyrkan.se svenskakyrkan.se/solna

FÖRSAMLINGSEXPEDITION

Reception och upplysningar

08-546 646 00. Fax: 08-27 02 19
solna.reception@svenskakyrkan.se

Maria Schubert

maria.schubert@svenskakyrkan.se

BOKNING AV DOP OCH VIGSEL

08-546 646 10. Tel tid 9-12, 13.30-14.30. Fredagar endast 9-12.

Ingrid Ledin

ingrid.ledin@svenskakyrkan.se

Ann-Catrine Wikerfelt

ann-catrine.wikerfelt@svenskakyrkan.se

KYRKÖHERDE

Ulla Örtberg 08-546 646 35 (tf t.o.m. 28/2)
Niklas Lång (fr.o.m 1/3)

KOMMUNIKATION

Anna-Lena Arreborn 08-546 646 34
anna-lena.arreborn@svenskakyrkan.se

Stefan Jämtbäck 08-546 646 47
stefan.jamtback@svenskakyrkan.se

PRÄSTER

Jenny Bergman 08-546 646 69
jenny.bergman@svenskakyrkan.se

Caroline Green 08-546 646 87
caroline.green@svenskakyrkan.se

Judit Heurlin 08-546 646 00
judith.heurlin@svenskakyrkan.se

Ann-Sofi Furegård Sandberg
08-546 546 81
ann-sofi.furegard.sandberg@svenskakyrkan.se

Anders Isacson 08-546 646 63
anders.isacson@svenskakyrkan.se

Anders Mattsson 08-546 646 91
anders.mattsson@svenskakyrkan.se

Elisabet Olsson 08-546 646 72
elisabet.olsson@svenskakyrkan.se

Tore Skytén 08-546 646 24
tore.skyten@svenskakyrkan.se

Hannah Lundberg Smith
08-546 646 86
hannah.lundberg.smith@svenskakyrkan.se

Anne-Christine Yström

08-546 646 48

anne-christine.ystrom@svenskakyrkan.se

DIAKONER

Marie Corbell 08-546 646 94
mia-marie.corbell@svenskakyrkan.se

Linda Andersson, diakoniassistent
08-546 646 39 (t.o.m 31/1)
linda1.andersson@svenskakyrkan.se

Andreas Högenå 08-546 646 57
andreas.hogena@svenskakyrkan.se

Åsa Johansson Stridh 08-546 646 74
asa.johansson.stridh@svenskakyrkan.se

Heléne Liljegren 08-546 646 68
helene.liljegren@svenskakyrkan.se

Peter Nygren 08-546 646 75
peter.b.nygren@svenskakyrkan.se

KYRKOMUSIKER

Alwar Almkvist 08-546 646 54
alwar.almkvist@svenskakyrkan.se

Lars Artborg 08-546 646 55
lars.artborg@svenskakyrkan.se

Helena Eliasson 08-546 646 56
helena.m.eliasson@svenskakyrkan.se

Lotta Holmberg Larson 08-546 646 51
lotta.holmberg.larson@svenskakyrkan.se

Jörgen Lindström 08-546 646 38
jorgen.lindstrom@svenskakyrkan.se

Alexander Lundberg 08-546 646 53
alexander.lundberg@svenskakyrkan.se

Marcus Torén 08-546 646 49
marcus.toren@svenskakyrkan.se

SJUKHUSKYRKAN KAROLINSKA

Expeditionen 08-517 740 73
Fax: 08-517 724 44

Sjukhussjälavårdare/diakoner
Åsa Högman 08-517 722 16
asa.i.hogman@sll.se

Malin Samzelius 08-517 740 73
malin.samzelius@svenskakyrkan.se

Lena Denke 08-517 740 53
lena.denke@svenskakyrkan.se

Sjukhussjälavårdare/präster
Ritva Nevalainen Olsson
08-517 740 55
ritva.nevalainen-olsson@sll.se

Mona W Lindberg 08-517 735 12

mona.westerlund-lindberg@sll.se

Carl-Axel Sköldeberg 08-517 731 45
carl-axel.skoldeberg@sll.se

PEDAGOGER

Församlingspedagog
Lotta Lundberg 08-546 646 46
lotta.lundberg@svenskakyrkan.se

Församlingspedagog
Lotta Blomquist
08-546 646 85
lotta.blomquist@svenskakyrkan.se

Församlingsassistent
Axel Kroon
08-546 646 92
axel.kroon@svenskakyrkan.se

Ungdomsassistent
Simon Falk Ehrén 08-546 646 59
simon.falk-ehren@svenskakyrkan.se

FÖRSKOLAN

Förskolechef
Margaretha Nordin 08-546 646 73
margaretha.nordin@svenskakyrkan.se

Kyrkans öppna förskola
Kyrkans hus, 08-546 646 40

Kyrkans öppna förskola
Solvändan, Fridensborgsv 110
08-546 646 23

Förskolan i Huvudsta gamla slott
Huvudsta strand 08-83 96 23

Förskolan Glädjen
Himlabacken 3,
08-546 646 13 (Stjärnan)
08-546 646 14 (Månen)
08-546 646 65 (Solen)
Förskolan Näckrosgården
Råsundavägen 147, 08-82 49 35

FÖRSAMLINGSCHEMSVÄRDAR

Margareta McLaughlin
08-546 646 64
margareta.mclaughlin@svenskakyrkan.se

Stefan Johansson 08-546 646 21
perstefan.johansson@svenskakyrkan.se

KANSLI

Ewa Engman, administrativ chef
08-546 646 36
ewa.engman@svenskakyrkan.se
Ann-Marie Almqvist, ekonomiassistent
08-546 646 26
ann-marie.almqvist@svenskakyrkan.se

Jan Blom, löneassistent
08-546 646 32
jan.blom@svenskakyrkan.se

Håkan Johanson, utrednings-
sekreterare, 08-546 646 42
hakan.johanson@svenskakyrkan.se

Anita Eriksson, kamrer
08-546 646 41
anita.eriksson@svenskakyrkan.se

Victor Malmström, fastighetsskötare,
08-546 646 70
victor.malmstrom@svenskakyrkan.se

Göran Ridnert, fastighetsförvaltare
och tf förste vaktmästare
08-546 646 82
goran.ridnert@svenskakyrkan.se

KYRKOGÅRDSFÖRVALTNINGEN

Kaplangården, Prostvågen 10
171 64 Solna
Bokning av gravsättning och
borgerlig begravning
Kyrkogårdsexpedition
08-546 647 00 kl 9-12
Fax: 08-546 647 50
solnakyrkogard@svenskakyrkan.se

KYRKOR

Råsunda kyrka, Förrådsgatan 26
08-27 01 65
Vaktmästare Johan Wahlström
08-546 646 29
johan.wahlstrom@svenskakyrkan.se

Hagalunds kyrka, Hagalundsgatan 6
08-83 14 62
Vaktmästare Lars Calén
08-546 646 83
lars.calen@svenskakyrkan.se

Solna kyrka, Prostvågen 14
08-33 62 71 säkrast kl 8-9.30
Vaktmästare Lydia Lindmark
lydia.lindmark@svenskakyrkan.se
08-546 646 76

Bergshamra kyrka
Rådjurstigen 9, 08-85 31 82
Vaktmästare Michael Tsegay
Se nedan:
Vaktmästare Kyrkans hus
Michael Tsegay
08-546 646 95
michael.tsegay@svenskakyrkan.se

ULRIKSDALS SLOTTSCAPELL

Bokning för vigsel och dop i
Ulriksdals slottscapell:
Ulla-Britt de Marchi 08-402 63 63
ulla-britt.de.marchi@royalcourt.se

ÖVRIGA LOKALER

S:t Martins stall Prostvågen 17
08-33 89 02
Huvudsta gamla slott 08-83 29 54

FÖRTROENDEVALDA

Solna kyrkoråds presidium
Eva Gustafsson
eva.k.gustafsson48@gmail.com

Thomas Wallin
08-83 91 90
thomas.tson.wallin@gmail.com

Claes-Gunnar Bidebo
076-22 85 490
claesbidebo@live.se

Omvändelse i vår tid

I början på året tänker vi både tillbaka och framåt. Vi har behov av att stanna upp, att se tillbaka och summera och reflektera, att utvärdera. Men också att se framåt, att hoppas, att be. Allt har sin tid.

Det är en konst att lämna det förflutna bakom sig.

Minns ni Lot och hans hustru? Det berättas om dem i första Moseboken. Lot, hans hustru och deras två döttrar bodde i Sodom i södra Israel. Efter en konflikt med folket i staden, beslöt Herren Gud att förgöra Sodom. Men Lots familj ville han rädda. "Fly för ditt livs skull", sa Herrens ängel. "Se dig inte tillbaka, och dröj ingenstans på slätten. Fly undan till bergen, så att du inte förgås". Och Lot och

hans hustru och deras döttrar flydde hals över huvud. Men Lots hustru såg sig tillbaka. Då blev hon en saltstod.

Hur skall man kunna lämna det förflutna utan att se sig tillbaka? Både smärtsamma och lyckliga minnen sträcker ut sina armar efter oss. Hur skall man kunna lämna det bakom sig?

Kanske är det detta som är omvändelse i vår tid? Vi blir så lätt tillbakavända, förstenade som Lots hustru, upptagna av det vi mist eller misslyckats med.

Men nu säger Jesus Kristus: Du får lämna det förflutna åt Gud. Var tacksam för det som varit. Låt Gud ta hand om och försona det som blev fel.

Bibeln ger oss ingen logisk förklaring på de orättvisor och de sorger vi har drabbats av. Men den leder oss över tröskeln till en ny tid som vi får möta i tro. Det är ett öppet erbjudande som kan förlösa öppenhet hos oss. Tro betyder just att våga ta ett steg framåt in i det okända. Utan rädsla får vi möta allt vad det nya året och framtiden för med sig. Allt har sin tid.

Nu är tiden inne att vända om till framtiden och ta emot den ur Guds hand.

ULLA ÖRTBERG
tillförordnad kyrkoherde
ulla.ortberg2@svenskakyrkan.se

Kyrkans samtalsmottagning

för dig som behöver någon som lyssnar

08-546 646 04

solna.samtalsmottagningen@svenskakyrkan.se

Svenska kyrkan
SOLNA